

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

ad destitutionem peccati, per
 hostiam suam apparuit.
 17 Et quemadmodum sta-
 tutum est hominibus semel
 mori, post hoc autem iudi-
 cium:
 18 Sic & Christus semel o-
 blatus est ad multorum ex-
 haurienda peccata. secundo
 sine peccato apparebit om-
 nibus expectantibus se in sa-
 lutem.

CAP. X.

1 V ΜΒΡΑΜ enim habes
 lex futurorum bonorum,
 non ipsam imaginem rerum:
 per singulos annos eisde ipsi
 hostijs quas offerunt indefi-
 neuter, nunquam potest ac-
 cedentes perfectos facere.

2 Alioquin cessassent offerri,
 ideo quod nullam habe-
 rent vltra conscientiam pec-
 cati, cultores semel mundati.

3 Sed in ipsis commemora-
 tio peccatorum per singulos
 annos fit.

4 Impossibile enim est, san-
 guine taurorum & hircorum
 auferri peccata.

5 Ideo ingrediens mundum
 dicit, Hostiam & oblationem
 noluisti: corpus autem apta-
 sti mihi:

6 Holocaustum autem, & pro
 peccato non tibi placuerunt.

7 Tunc dixi, Ecce venio: (in
 capite libri scriptum est de
 me.) Ut faciam, Deus, vo-
 luntatem tuam,

morianur tēpore vt vno hominis filijs statutū est & quemadmodum peccata
 17 ואיכנא דסיס לבני נשא דהרא זכן נמותין
 tempore vno Christus etiam sic iudicium mortem ipsorum & post
 הכנא אף משיחא דהרא זכן
 sine autem secundo multorum peccata immolauit & in seipso oblatam
 אלקרב ובקנימה דבה חטוא דסניא דרתין דין דלא
 ipsū qui expectant ipsorum ad vicias eorum apparet peccata
 והוא מתחוא לחייהו דאילין דמסכין לה:

10 caput
 קפלאון
 Resurrectionem post tertiae in sabbato vna
 חד בשבט ותלת דבתר קימתה

non futurorum bonorum in ea erat vmbra eum lex
 גנוסא ניר טלניתא אית הוא בה דטבתא דעתידן לא
 illz anno in omni cum hoc propter rerum earum ipsamet sollicita erat
 דוא קנימא דילהין דצבותא מטל הנא כד בכל שנה הנון
 vt perficerent potuerit vnquam non essent oblate victimz ille fact
 כדוון דבוא מתקרבין הוון לא ממתום אשכחו דננמרון
 iamdiu essent perfecti enim si ipsas qui oblatam
 לאילין דמקרבין להון: 2 אלו ניר נטרין הוון כבר דין

eos fuisse agitans amplius non quoniam oblationibus suis ab requisierat
 אהנומון קורבניהוון מטל דלא מכיל טריא הוון להון
 fuerunt purificati tempore qui vno ipsorum propter peccata cōfitea ipsam
 והיתוון כהטריא לאילין דהרא זכן אהדכוו להון:

non anno in omni peccata illorū cōmemoratur sacrificijs in ipsis fact
 אלא כהון כדבוא מטרבין חטהיהוון בכל שנה: 4 לא
 propter peccata purgare & hircorum taurorum sanguis potest enim
 ניר טשבת דמא דתורא ודעפירא למדכוו חטוא: 5 מטל

voluisti non & oblationes victimas dixit in mundum introijit: cum hoc
 הוא כד עאל לעלמא אמר כדבוא ובקורבנא לא צבית

non peccatis quz pro integra & combusta induisti me autem corpus
 נירא דין אלכשתנו: 6 ויקרא שלמא דחלף חטוא לא
 quia in capite sum veniens ego ecce dixi tunc
 טאלו: 7 הדין אמכת דהא אנא אתא אנא דכרוש

De voluntate tua ut faciat de me scriptum est
 חטוא כתיב עלי דאעכד צבניך אלהא
 δ De voluntate tua ut faciat de me scriptum est

εις ἀγάπην ἀμφοτέρων, ἵνα τῆς θυσίας αὐτοῦ παραβῶται. 27 καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου καὶ τῆς
 δικαιοσύνης, μὴ δὲ τῆς κρίσεως. 28 ὅταν καὶ ὁ Χριστὸς ἀπαξ προσενέχθῃς, εἰς τὸ πολλὰ καὶ ὑπερβαλὼν ἀμφοτέρων,
 δευτέρῳ ἡμεῖς ἀμφοτέρων ὁφθήσεται τοῖς αὐτοῖς ἀπεκαθαρμένοις εἰς ἁγιασμόν.

Κεφ. ι.
 1 Σκιαὶ ἰδὲ ἐξουῖα ὁ τοῦ οὐρανοῦ ἀγαθῶν καὶ αὐτῶν τῶν ἐν οὐρανῷ ἀποκαθαρῶν καὶ ἁγιασμοῦ καὶ
 θυσίας ἀπὸ προσφορῶν εἰς τὸ δίκαιον, ἃς ἐπέθετο δεικνύων τοῖς προσφορῶν ἡμεῖς τῶν ἁγίων καὶ
 σωτῆρος προσφορῶν, ἵνα τὸ μυστήριον ἡμεῖς ἀμφοτέρων, εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τῆς ἀγαθῆς
 ἡμεῖς οἱ αὐτῶν ὁμολογῶμεν ἀμφοτέρων κατὰ ἁγιασμόν. 4 ἀδυνατῶν ἰδὲ, ἀίμα ἁγίων καὶ ἁγίων ἀποκαθαρῶν
 ἀμφοτέρων. 5 διὸ εἰς τὸν κόσμον εἰς τὸν κόσμον, λέγει ὁ θεὸς καὶ προσφορῶν ἡμεῖς ἁγίων καὶ ἁγίων
 ἡμεῖς. 6 ὁλοκαυτωμάτων, καὶ ἁπλῶς ἀμφοτέρων ἡμεῖς ὁλοκαυτωμάτων. 7 τὸ πνεῦμα, ἵδου ἡμεῖς, ὡς μαρτυροῦμεν
 ἡμεῖς ἀπὸ τῆς ἡμεῖς τῆς ἡμεῖς, ὁ θεός, τὸ δίκαιον ἡμεῖς.

NOVUM
 TESTAME-
 NTUM
 A.
 IV. et c.

quæ pro integra & combusta & oblationes quia sacrificia dixit superius
 8 כִּן לַעַל אִמֵּר דְּרַבְחָא וּקְרַבְנָא וּקְרַבָּא שְׁלֵמָא דְּחַלְףָּ
 & postea in Legge erant quæ oblata illa voluisti non peccatis
 הָטָהָא לֹא עֲבִית הַנּוֹן דְּמַתְקַרְבִּין הוּוּ בְּנִמְסָא וּבְתַרְהָ
 obliterat in hoc ó Deus. voluntatē tuā vt faciam sum veniens ecce dixit
 אִמֵּר דְּרַבְחָא אִנָּא דְּרַעֲבֵד צַבִּינְךָ אֱלֹהָא כְּהֵרָא כְּטַל
 voluntate eius enim in hac secundum vt statuat primum
 לְקַדְמֵיהָ דְּנִקְיִים לְדַתְרִתִּין 10 כְּהֵרָא נִיר צַבִּינְהָ
 tempore quæ vno Christi Iesu corporis ipsi per oblationē sanctificati sumus
 אַתְקַרְשֵׁן בְּקֹרְבָנָא דְּפַנְרָה דִּישׁוּעָא מְשִׁיחָא דְּהֵרָא וּבִן
 illas quotidie & ministrans erat qui adstant enim Sacerdos summus omnis
 כֹּל רַב כּוֹמְרָא נִיר דְּקָאֵם הוּא וּמְשַׁמֵּשׁ כֹּל יוֹם הַנּוֹן
 potentes non vnquam quæ ab eas erat offerens victimas illas sicut
 כִּד הַנּוֹן דְּרַבְחָא מְקַרְבַּת הוּא אֵילִין דְּמִן מְתוּם לֹא מְשַׁכְחִין
 pro obtulit victimam vnā verò hic peccata vt purgarent etiam
 הוּוּ דְּנִדְכּוֹן הָטָהָא 11 הֵנָּה דִּין חֵד דְּרַבְחָא קְרַב חַלְףָּ
 adhuc & expectat in æternum Dei dexteram ad & sedet peccatis
 חָטָהָא וַיִּתֵּב עַל יְמִינָא דְּאֱלֹהָא לְעַלְמִים 13 וּמְקוּמָא מְכִיל
 pedibus eius sub scabellum inimici eius positi fuerint vsquedum
 עַד מָא דְּנַתְתַּסְמִיּוֹן בְּעַל דְּכַבּוּהָ כּוֹבֵשָׁא תַּחִית רְנַלְוָהּ
 in æternum in ipso qui sanctificantur eos perfecit oblatione enim in vna
 14 בְּחֵד נִיר קֹרְבָנָא נִמְרָ לְאֵילִין דְּמַתְקַרְשֵׁין כְּהָ לְעַלְמִים
 aquarum benedictionis docte
 דִּילְלָא דְּבוֹרְךְ מֵינָא

8 Superius dicens, Quia hostia, & oblationes & holo-
 cautomata, & pro peccato noluisti, nec placitas tibi, quæ secundum legem offeruntur.
 9 Tunc dixi, Ecce venio, vt faciam, Deus, voluntatem tuam: aufert primum, vt sequens statuat.
 10 In qua voluntate sanctificati sumus per oblationem corporis Iesu Christi semel.
 11 Et omnis quidem sacerdos præsto est quotidie ministrans, & eadem sæpe offerens hostias quæ nunquam possunt auferre peccata.
 12 Hic autem pro peccatis offerens hostiã, in sempiternum sedet in dextra Dei.
 13 De cætero expectans, donec ponatur inimici eius scabellum pedum eius.
 14 Vna enim oblatione consummauit in sempiternum sanctificatos.
 15 Contestatur autem nos & Spiritus sanctus, postquam enim dixit.

est hoc qui dixit Sanctitatis Spiritus autem nobis testis est
 16 הָטָהָא לֵן דִּין רוּחָא דְּקוֹדְשָׁא דְּאַמְרַת: הָדָא הֵי
 Dominus ait illos dies post illis quod dabo testamentum
 דִּיתִיקָא דְּאֵתֵל לְהוֹן מִן בְּתַר יוֹמָתָא הַנּוֹן אִמֵּר מְרִינָא
 scribam eam corda eorum & super in mentibus eorū Legē meā dabo ipsam
 אַתְלִיּוּהִי לְנִמְסוֹי בְּמַדְעֵיהוֹן וְעַל לְבוֹתָהוֹן אַכְתַּבּוּהִי
 autem vbi in ipsos recordabor non & peccatorū eorū & iniquitatū eorum
 17 וְעוֹלָהוֹן וְחַטִּיּוֹהוֹן לֹא אַתְדַּכֵּר לְהוֹן: אִיבָא דִּין
 oblatio requiritur non peccatorum remissio est
 דְּאִיֵּת שׁוֹבְקֵנָא דְּחַטִּיּוֹתָא לֹא מַתְבַּעָא קֹרְבָנָא
 peccatis quæ pro
 דְּחַלְףָּ הָטָהָא

16 Hoc autem testamentum quod testabor ad illos post dies illos, Dicit Dominus, Dabo Leges meas in cordibus eorum, & in mentibus eorum superscribam eas:
 17 Et peccatorum, & iniquitatum eorum iam non recordabor amplius.
 18 Vbi autem horum remissio, iam non est oblatio pro peccato.

8 ἀποστολοι λέγοντες, Οτι θυσιαι, και προσφοραι, και ὀλοκαυτωματα, και ὅσα ἀμωροῖς ἢ ἐν ἡλίωσας, ἡδὲ δι' ὀλοκαυτωματων, ἀφ' ἡμῶν ἄνθρωποι προσφοροῦσιν. 9 πῶς ἐφ' ἡμῶν ἡμεῖς τὸ ποιῆσαι, ὁ θεός μου, τὸ θελημα σου δι' αἰρεῖς τῶν προσφορων, ἡ δὲ τὸ εὐαγγελιον σου. 10 ἐν ὧ θελημα σου ἡμεῖς ἐσμεν, οἱ δὲ τῶν προσφορων τὸ θελημα σου. 11 και πᾶς ἡμεῖς ἡμεῖς ἐσμεν καὶ τὴν ἡμέραν λειτουργῶν, και ταῖς αὐταῖς πολλὰς προσφορας σου, ἀφ' ἡμῶν ἄνθρωποι θυσιαι, ὅσα ἀμωροῖς. 12 αὐτὸς δὲ μὴ ἀμωροῖς προσφοροῦσιν, ἡ δὲ τὸ εὐαγγελιον σου. 13 τὸ λοιπὸν ὀλοκαυτωματος ἡμεῖς τὸ ποιῆσαι οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. 14 μὴ ὅτι προσφοροῦσιν τὸ θελημα σου εἰς τὸ θελημα σου εἰς τὸ θελημα σου. 15 ἡμεῖς δὲ ἡμεῖς καὶ τὸ ποιῆσαι τὸ θελημα σου, ὅτι κατὰ τὸ θελημα σου, και ὅτι ἡμεῖς ἡμεῖς αὐτῶν. 17 και τὸ ἀμωροῦ αὐτῶν, και τὸ ἀμωροῦ αὐτῶν ἢ μὴ μεμνησθῆναι. 18 ὅπου δὲ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν, ἡ δὲ τὸ προσφοροῦσιν ὅσα ἀμωροῖς.

19 Habentes itaque fratres
fiduciam in introitu sancto-
rum in sanguine Christi:
20 Quam iniitavit nobis
viam novam, & viuetem per
velamen, id est, carnem suam:
21 Et Sacerdotem magnum
super domum Dei:
22 Accedamus cum vero
corde in plenitudine fidei,
asperſu corda à conscientia
mala & abluti corpus aqua
munda.
23 Teneamus spei nostre
confessionem indeclinabile:
fidelis enim est, qui repro mi-
ſit.
24 Et consideremus inui-
cem in prouocationem chari-
tatis & bonorum operum.
25 Non deferentes colle-
ctionem nostram, sicut con-
suetudinis est quibusdam, sed
consolantes, & tanto magis
quantò videritis appropin-
quantem diem:
26 Voluntariè euim peccan-
tibus nobis post acceptam
notitiam veritatis, iam non
relinquitur pro peccatis ho-
stia.
27 Terribilis autem quæ-
dã expectatio iudicij, & ignis
æmulatio, quæ consumptu-
ra est aduersarios.
28 Irritam quis faciens Le-
gem Moyſi, sine vlla misere-
ratione, duobus vel tribus
testibus moritur.

sanctæ domus in introitu facierum reuelatio fratres mei igitur nobis est
אית לן הכיל אחי נליות אפא במעלנא דכית קודשא
per facies nunc nobis quas in nouauit vitarum & via Iesu per sanguinem
בכרת דישועו 20 ואורחא דחיא דהדרת לן השא באפא
domum ipsius super summus Pōstifex nobis & est per carnem ipsius id est vitæ
וינא דאיתוהי בכסדרה 21 ואית לן כוכר דבא על כיתה
& cum fiducia vero cum corde ergo accedamus Dei
דארתא 22 נקרוב הכיל כלבא שדירא ובתוכלנא
mala conscientia à & repargātes corda nrā aspergētes dum
דמנוחא כר רסיסין לכותן ודכין מן הארתא כישתא
neque spei nostre in cōfessione & perseverātes paris aquis corp' nostri & munda
וסכרו פנרין כמא דכיא 23 ונחמסן בתודיתא דסכרון ולא
in vñ vñ & prospiciamus nobis qui promisit is enim est fidelis reſponſio
נעלא מוסיסן הו גיר מן דמלך לן 24 ונחור חר בהר
deserētes, sumus neque bonorum & operum charitatis in prouocatione
בנונא דהובא ודעברא טבא 25 ולא נהוא שבקין
vno ab vnus flagitate sed homini homini mos est sicut cōtegeuit arā
כנושא אן ראית עירא לאנש אנש אלא בעו חר מן הר
ille dies appropinquet videris quāto magis
ויראת כמא דחיותון דקרב יומא הו
de baptismo
דמעמודיתא
notitiam acceperit post quā homo peccauerit voluntate sua tñm si
אן גיר כנכניה נחמא אנש מן בתר דקבל ידעתא
peccatis pro quæ offerat hostia amplius non est reſponſio
דשדא לויית מכול דבתחתא דהתקרב חלף חטהא
qui deuoret ignis & æmulatio formidabile iudicium est fuerunt sed
אלא עתיד הו דינא דחיליא וטננא דנורא דאכל
Mōis Legem super qui trāgētes est is enim si
לכיל דכבא 26 אן גיר אינא דעבר על נמוסא דמושא
moritur cōmiseratione sine tertium & tertium duorum nec in
על נמוסא דחיליא ותלתא כהדין דלגא דחמין טאת:

NOVUM
TESTAMENTUM
A.
IV. et c.

19 εχρησισαμεν ουν, αδελφοι, παρρησιαν εις την εισοδον ημων ες τον θησαυρον του αιματος του υιου του θεου, 20 ομοιωσασαμεν τον καινον οδον τον καινον, ο οτι ημετεροι εισαγαγοντες εμας εις τον καινον οδον τον καινον, ο οτι ημετεροι εισαγαγοντες εμας εις τον καινον οδον τον καινον, 21 και ομοιωσασαμεν τον καινον οδον τον καινον, ο οτι ημετεροι εισαγαγοντες εμας εις τον καινον οδον τον καινον, 22 και ομοιωσασαμεν τον καινον οδον τον καινον, ο οτι ημετεροι εισαγαγοντες εμας εις τον καινον οδον τον καινον, 23 και ομοιωσασαμεν τον καινον οδον τον καινον, ο οτι ημετεροι εισαγαγοντες εμας εις τον καινον οδον τον καινον, 24 και ομοιωσασαμεν τον καινον οδον τον καινον, ο οτι ημετεροι εισαγαγοντες εμας εις τον καινον οδον τον καινον, 25 και ομοιωσασαμεν τον καινον οδον τον καινον, ο οτι ημετεροι εισαγαγοντες εμας εις τον καινον οδον τον καινον, 26 και ομοιωσασαμεν τον καινον οδον τον καινον, ο οτι ημετεροι εισαγαγοντες εμας εις τον καινον οδον τον καινον, 27 και ομοιωσασαμεν τον καινον οδον τον καινον, ο οτι ημετεροι εισαγαγοντες εμας εις τον καινον οδον τον καινον, 28 και ομοιωσασαμεν τον καινον οδον τον καινον, ο οτι ημετεροι εισαγαγοντες εμας εις τον καινον οδον τον καινον.

29 **כַּמָּא סְבִירִין אַנְתּוֹן יִתְרָא הַמִּכְבָּב בְּרִישָׁא נִקְבַּל אִינְא**
 tanquam ipſius teſtamenti ſanguinem & reputaverit Dei Filium qui conculcaverit
דְּרִשְׁרָה לְבָרָה דְּאַלְהָא וְהִשְׁבַּח דְּמָא דְּרִיתְקָא דְּוִלְהָ אִיךְ
 novum gratiæ Spiritum & obtemerit ſanctificat^{us} eſt per quē hoīſ omnis
דְּכָל נֶשׁ דְּבָה אַתְקִרֵּשׁ וְצִיעֵר לְרוּחָא דְּמִיבּוּתָא : 30 **יִרְעִינָן**
 Domin^{us} quia iudicabit & rurſum repēdā & ego vltio eſt quia mea qui dixit eū
לְהוּ דְּאַמְרֵר דְּרִילִי הוּי תְּכַעְתָּא וְאַנָּא אֶפְרֹעַ וְתוּב דְּנִדּוֹן מְרִיא
 viventis Dei in manus ipſius incidere magna eſt formido populam ſuum
לְעַמָּה : 31 **דְּהִלְתָּא הִירְבַתָּא לְמַפְל כְּאִידוּהִי דְּאַלְהָא חִיא :**
 recepſiſtis in quibus illos primos dies igitur recordamini
32 אַתְדַּכְרוּ הַבִּיל לְיוֹמְתָא קְדִמָּיָא הַנּוֹן דְּבַהּוֹן קְבִלְתּוֹן
 eum opprobrio paſſionum ſuſtinuiſtis magnum & certamen Baſtiſmaum
מַעַמְדִּיחָא וְאַנּוּנָא רַבָּא סִיכְרִתּוֹן דְּחִישָׁא : 33 **בְּחַסְרָא**
 hominum & confortes eſtis & etiam ſpectacula & quod eſtis & cum aſſiduo
וּבְאֻלְצִנָּא וְדְהוּיְתוֹן חֲזוֹנָא וְאַרְי אֶשְׁתַּפְתּוֹן לְאַנְשָׁא
 & direptionē qui erāt vincti eos propter vobis & doluit ſuſtinuerūt qui hęc
דְּחִלּוֹן סִיכְרוּ : 34 **וּכְאֹב לְכוֹן עַל אִילּוּן דְּאַסִּירִין וְחִטְפִּיא**
 vobis quod eſtis ſcientes quoniam ſuſtinuiſtis eū gaudio facultatē vtrū
דְּנִכְסִיכוֹן בְּהִדּוּתָא סִיכְרִתּוֹן מַטְל דִּידְעִין אַנְתּוֹן דְּאִית לְכוֹן
 amittatis itaque ne tranſit & non quę p̄ſtātor eſt in calis poſſeſſio
קִנְיָנָא בְּשִׁמְיָא דְּמִיְהֵר וְלֹא עֵבֵר : 35 **לֹא הַבִּיל תּוּבְרוֹן**
 multa merces ei cui futura eſt vobis quę eſt ſacrierum revelationē
גְּלוּיֹתָ אַפָּא דְּאִית לְכוֹן דְּעִתִּיד לְהָ אַנְרָא סְנִיאָ :
 Dei voluntatē ut faciatis vobis requiritur enim ipſa patientia
3 מְסִיכְרִנּוּתָא הוּי נִירְמַתְכֵּי אִיכּוֹן דְּתַעֲבִדּוֹן עֲבִינָא דְּאַלְהָא
 paſſillum & valde tēpus eſt modicum quoniam promiſſum & accipiat
וְחַסְכּוֹן מוּלְכִנְנָא : 37 **מַטְל דְּקִלִּיל הוּי זְכִנָּא וּמַטְל זְעוּר**
 fide ex autē ſuſtus tardabit & non qui venit ille quo veniet
דְּנִאחָא הוּי דְּאַתָּא וְלֹא נִוְרֵר : 38 **כְּאַנָּא דִּין מִן הִיכְנּוּתָא**
 anima mea in eo placet ſibi nō ei p̄cedatur & ſi vivet mea
דִּילִי נְחָא וְאַן מַתְקִטְעָא לְהָ לֹא עֲבִינָא בְּהָ נַפְשִׁי :
 & de Patribus Paſſionis ſecundę martirioſ
צִפְרָא דְּבַחֲשָׁא וְדִאֲבַחְתָּא

29 Quanto magis puratis, deteriora mereri ſupplicia qui Filium Dei conculcaverit, & ſanguinem teſtamenti pollutum duxerit, in quo ſanctificatus eſt, & Spiritui gratiæ contumeliam fecerit?
 30 Scimus enim qui dixit, Mihi vindictam, & ego retribuam. Et iterum, Quia iudicabit Dominus populum ſuum.
 31 Horrendum eſt incidere in manus Dei viventis.
 32 Rememoramini autem priſtinos dies, in quibus illuminati, magnum certamen ſuſtinuiſtis paſſionum.
 33 Et in altero quidē opprobrijs & tribulationibus ſpectaculum facti in altero autem ſocij taliter couerſantiū eſtēti.
 34 Nam & vinctis compaſſi eſtis, & rapinam bonorum veſtrorum cum gaudio ſuſcepſiſtis, cognoſcentes vos habere meliorem & manentem ſubſtānciam.
 35 Nolite itaque amittere confidentiam veſtram, quę magnam habet remunerationem,
 36 Patientia enim vobis neceſſaria eſt: ut voluntatē Dei facientes, reportetis promiſſionem.
 37 Adhuc enim modicum aliquantulumque, qui venturus eſt veniet, & non tardabit.
 38 Iuſtus autem meus ex fide vivet, quod ſi ſubtraxerit ſe, non placebit animę meę.

29 **כַּמָּא סְבִירִין אַנְתּוֹן יִתְרָא הַמִּכְבָּב בְּרִישָׁא נִקְבַּל אִינְא**
 tanquam ipſius teſtamenti ſanguinem & reputaverit Dei Filium qui conculcaverit
דְּרִשְׁרָה לְבָרָה דְּאַלְהָא וְהִשְׁבַּח דְּמָא דְּרִיתְקָא דְּוִלְהָ אִיךְ
 novum gratiæ Spiritum & obtemerit ſanctificat^{us} eſt per quē hoīſ omnis
דְּכָל נֶשׁ דְּבָה אַתְקִרֵּשׁ וְצִיעֵר לְרוּחָא דְּמִיבּוּתָא : 30 **יִרְעִינָן**
 Domin^{us} quia iudicabit & rurſum repēdā & ego vltio eſt quia mea qui dixit eū
לְהוּ דְּאַמְרֵר דְּרִילִי הוּי תְּכַעְתָּא וְאַנָּא אֶפְרֹעַ וְתוּב דְּנִדּוֹן מְרִיא
 viventis Dei in manus ipſius incidere magna eſt formido populam ſuum
לְעַמָּה : 31 **דְּהִלְתָּא הִירְבַתָּא לְמַפְל כְּאִידוּהִי דְּאַלְהָא חִיא :**
 recepſiſtis in quibus illos primos dies igitur recordamini
32 אַתְדַּכְרוּ הַבִּיל לְיוֹמְתָא קְדִמָּיָא הַנּוֹן דְּבַהּוֹן קְבִלְתּוֹן
 eum opprobrio paſſionum ſuſtinuiſtis magnum & certamen Baſtiſmaum
מַעַמְדִּיחָא וְאַנּוּנָא רַבָּא סִיכְרִתּוֹן דְּחִישָׁא : 33 **בְּחַסְרָא**
 hominum & confortes eſtis & etiam ſpectacula & quod eſtis & cum aſſiduo
וּבְאֻלְצִנָּא וְדְהוּיְתוֹן חֲזוֹנָא וְאַרְי אֶשְׁתַּפְתּוֹן לְאַנְשָׁא
 & direptionē qui erāt vincti eos propter vobis & doluit ſuſtinuerūt qui hęc
דְּחִלּוֹן סִיכְרוּ : 34 **וּכְאֹב לְכוֹן עַל אִילּוֹן דְּאַסִּירִין וְחִטְפִּיא**
 vobis quod eſtis ſcientes quoniam ſuſtinuiſtis eū gaudio facultatē vtrū
דְּנִכְסִיכוֹן בְּהִדּוּתָא סִיכְרִתּוֹן מַטְל דִּידְעִין אַנְתּוֹן דְּאִית לְכוֹן
 amittatis itaque ne tranſit & non quę p̄ſtātor eſt in calis poſſeſſio
קִנְיָנָא בְּשִׁמְיָא דְּמִיְהֵר וְלֹא עֵבֵר : 35 **לֹא הַבִּיל תּוּבְרוֹן**
 multa merces ei cui futura eſt vobis quę eſt ſacrierum revelationē
גְּלוּיֹתָ אַפָּא דְּאִית לְכוֹן דְּעִתִּיד לְהָ אַנְרָא סְנִיאָ :
 Dei voluntatē ut faciatis vobis requiritur enim ipſa patientia
3 מְסִיכְרִנּוּתָא הוּי נִירְמַתְכֵּי אִיכּוֹן דְּתַעֲבִדּוֹן עֲבִינָא דְּאַלְהָא
 paſſillum & valde tēpus eſt modicum quoniam promiſſum & accipiat
וְחַסְכּוֹן מוּלְכִנְנָא : 37 **מַטְל דְּקִלִּיל הוּי זְכִנָּא וּמַטְל זְעוּר**
 fide ex autē ſuſtus tardabit & non qui venit ille quo veniet
דְּנִאחָא הוּי דְּאַתָּא וְלֹא נִוְרֵר : 38 **כְּאַנָּא דִּין מִן הִיכְנּוּתָא**
 anima mea in eo placet ſibi nō ei p̄cedatur & ſi vivet mea
דִּילִי נְחָא וְאַן מַתְקִטְעָא לְהָ לֹא עֲבִינָא בְּהָ נַפְשִׁי :
 & de Patribus Paſſionis ſecundę martirioſ
צִפְרָא דְּבַחֲשָׁא וְדִאֲבַחְתָּא

AAAa

